

L'Alcaldessa de Barcelona

Homenatge a les víctimes de l'Holocaust

Molt Honorable President, Molt Honorable Presidenta, representants de col·lectius, d'entitats de la memòria de les víctimes, és un honor i una gran emoció poder intervenir en un dia tan especial com el d'avui. Perquè estem aquí per recordar totes i cadascuna de les víctimes de l'Holocaust, milions de persones assassinades pel sol fet de ser diferents, de pertànyer a un col·lectiu percebut com a diferent, ja fos per raons d'ètnia, cultura, creença política, religiosa, de capacitat, d'orientació o d'identitat sexual. Com si la normalitat no fos una ficció absurda, com si no fóssim tots i totes nosaltres sempre, afortunadament, diferents.

L'Holocaust va ser una operació planificada d'extermini de l'altre per l'únic fet de ser concebut com a altre; amb l'Holocaust es pretenia extirpar l'alteritat del nostre continent, fet que constitueix un episodi vergonyós del nostre passat recent que no podem ni volem esborrar de la nostra memòria com a éssers humans i com a ciutadans d'Europa.

Shoah, Porrajmos són noms diferents aplicats a col·lectius diferents que comparteixen un mateix significat: el genocidi planificat d'un poble, l'eliminació d'una cultura en nom d'una suposada puresa racial. Davant d'això, cal recordar sempre per no oblidar. Aquest és l'imperatiu categòric que ens llega l'Holocaust: fer tot allò que estigui a les nostres mans perquè mai més pugui tornar a repetir-se.

Quan recordem l'Holocaust sembla que aquest sigui un esdeveniment únic, irrepetible, fruit dels avatars polítics que sacsejaven concretament l'Europa d'entreguerres. No obstant això, l'Holocaust no hagués estat possible sense el ferment madurat durant anys del colonialisme, del racisme, de l'esclavisme i de l'antisemitisme que van establir el principi de ciutadans de primera i ciutadans de segona, de persones que podien ser sacrificades a l'altar de la nació, de l'Estat o de la raça, perquè la seva vida havia quedat desproveïda de cap valor.

L'Holocaust no hagués estat possible sense aquesta concepció que dissociava la modernització dels ideals ètics il·lustrats, generant una racionalitat tècnica immune al patiment humà. Tal com va posar de manifest Hannah Arendt, els perpetradors de l'Holocaust no eren monstres embogits, no era només Hitler, sinó que eren homes i dones, eren buròcrates grisos adscrits a una màquina estatal que evidencien com les pitjors atrocitats humanes tenen el seu origen en la banalitat del mal.

Els testimonis que hem sentit de les entitats, ressonen avui aquí amb més força que mai i ens interroguen sobre la nostra condició com a humans, com a ciutadans d'Europa, perquè l'Holocaust no només representa un dels episodis més tristos, vergonyants de la nostra història recent, sinó que també representa una fractura en la mateixa idea d'Europa, el revers obscur de la nostra modernitat.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Enfront de l'Holocaust, va sorgir la idea d'una Europa unida i democràtica. De la derrota del feixisme, va sortir-ne un ideal de fraternitat entre pobles perquè aquests fets no tornessin a repetir-se mai més, perquè no tornessin a haver-hi ciutadans de primera i segona, perquè totes les vides fossin per sobre de tot protegides i estimades.

Però avui, gener de 2016, tot i que evidentment res és comparable a l'Holocaust, a Síria i a altres indrets del món hi ha coses que s'hi apropen massa. Avui, gener de 2016, sentim parlar altra vegada de deportacions a 30 graus sota zero, de confiscació de béns i joies a les persones que travessen les nostres fronteres, de braçalets i polseres identificatòries, de fileres de cadàvers que s'arregleren a les platges de Lesbos, aquesta mateixa setmana. Quan sentim institucions parlar sense rubor de suspendre drets a casa nostra, d'alçar murs, d'expulsions massives, de centres d'internament, també a casa nostra, quan rebroten els vells fantasmes del passat en forma de manifestacions xenòfobes i islamòfobes no podem romandre impassibles. Són imatges i senyals d'alarma que ens adverteixen del risc de naufragi del projecte europeu construït sobre la base de la fraternitat, del nostre naufragi.

Per aquest motiu, la memòria i el testimoni de les víctimes de l'Holocaust és tant important, més encara quan l'idea d'Europa corre perill de fragmentar-se per la voracitat dels mercats, per l'egoisme i el tacticisme dels estats. Europa va sorgir com a projecte col·lectiu per evitar que les circumstàncies que van portar a l'Holocaust tornessin a repetir-se, totes elles.

És per això que l'imperatiu categòric que ens llega l'Holocaust cobra avui plena actualitat: mai més Auschwitz. Mai més una Europa que generi ciutadans de primera i de segona. Mai més una Europa que no sàpiga conviure amb la seva diversitat. Mai més una Europa que ens deshumanitzi. Mai més una Europa de centres d'internament. Mai més una Europa de Frontex que faci morir les persones a les nostres fronteres. Mai més.

Ada Colau Ballano